

Arany János 200

BUDA FERENC

Csalárd ökör

A 200 éves Arany Jánosnak, hódoló tisztelettel

*Este van, este, már lement a
Nap is, setét lőn, mint a tenta,*

*Nem ereget füstöt a kémény,
S a kert-garádon át kilépvén*

*Gereblye-nyél ha főbe kólint,
Eperfa-lomb reája bólínt.*

*Röpkednek baglyok s denevérek,
Czingár szúnyog örvend a vérnek,*

*Földi béka, görög (vagy albán?),
Lombán mereng a gém fogalmán,*

*(Hisz nem mindegy: gémelek vagy gének –
De ma nem erről zeng az ének),*

*Csalárd ökör kesergi borját,
Eresz csapong, ha megsodorják –*

*S ekként tovább. Majd rendre-sorra
Írj át minden redőt mosolyra.*

*Magadon bátran csúfolódhatsz.
(Méltó, ha a kenyérhez sőt adsz.)**

Az Arany-bicentenárium alkalmából az *Alföld* szerkesztősége „s feledett régi dalra émed” címmel meghívásos költőversenyt hirdetett. A kiírás egyetlen megkötése az volt, hogy a pályaműveknek tartalmazniuk kellett a „Most... árva énekem, mi vagy te?” Arany-verssort. A zsűri döntése alapján az első helyezett Buda Ferenc, a második helyezett Nádasy Ádám, a harmadik helyezett Tóth Krisztina költeménye lett.

„Most... árva énekem, mi vagy te?” –
Ezen típródsz? Ne bánd, ki hagy le,

*Hisz tág a tér, szabad a pálya.
Aki csak a szecskát zabálja,*

*Arról fogalma sincsen annak,
Hogy a szavak miként fogannak,*

*S hány esztendő meg hány szemeszter
Során lesz deából magister.*

*(Haja, ha van, behintve liszttel,
Kit ez okból Schuster, Minister,*

*Im Krankenhaus die liebe Schwester –
Sőt még a veréb is letisztel.)*

*Csak egy a bökkenő: naponta
Töredezik a lélek tokja,*

*A tekintet tétova, tompa,
S bizony már az ész sem borotva.*

*Hogy böngészői e soroknak
Titkon vagy nyilván fintorognak?*

*Te rá se füttyents! Tedd a dolgod:
Korai még elcsomagolnod.*

*Kedved lankadt, netán goromba?
Válts tamburára vagy dorombra,*

*Tedd le pennád (de csak talonba!),
S vonulj, Poéta, nyúgalomba.*